

392R3911

31.12.92

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 395/1

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 3911/92,

annettu 9 päivänä joulukuuta 1992,

kulttuuriesineiden viennistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo, että

sisämarkkinoiden toteuttamiseksi tarvitaan kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevat säännöt kulttuuriesineiden suojelemisen varmistamiseksi,

neuvoston 19 päivänä marraskuuta 1990 tekemien päätelmien perusteella on tarpeen toteuttaa toimenpiteitä erityisesti kulttuuriesineiden viennin yhtenäisen valvonnan varmistamiseksi yhteisön ulkorajoilla,

tällainen järjestelmä edellyttää toimivaltaisen jäsenvaltion antaman luvan esittämistä ennen tässä asetuksessa tarkoitettujen kulttuuriesineiden vientiä; tämän vuoksi on tarpeen selkeästi määritellä edellä tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisala ja antaa yksityiskohtaiset säännöt niiden soveltamisesta; järjestelmän täytäntöönpanon olisi oltava mahdollisimman yksinkertainen ja tehokas; olisi perustettava komitea avustamaan komissiota sille tällä asetuksella annetun toimivallan käytössä,

ottaen huomioon sen huomattavan kokemuksen, joka jäsenvaltioiden viranomaisilla on jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan

lainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi 19 päivänä toukokuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1468/81⁽⁴⁾ soveltamisessa, on syytä soveltaa mainittua asetusta tällä alalla, ja

tämän asetuksen liitteen tarkoituksena on täsmentää kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa erityisesti suojeltavien kulttuuriesineiden luokat vaikuttamatta jäsenvaltioiden perustamissopimuksen 36 artiklassa tarkoitettuun kansallisaarteiden määrittelyyn,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa "kulttuuriesineillä" tarkoitetaan liitteessä lueteltuja esineitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden perustamissopimuksen 36 artiklan mukaisia valtuuksia.

I OSASTO

Vientilupa

2 artikla

1. Kulttuuriesineiden vienti yhteisön tullialueen ulkopuolelle edellyttää vientiluvan esittämistä.
2. Vientiluvan antaa asianomaisen pyynnöstä:
  - sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jonka alueella kyseinen kulttuuriesine on laillisesti ja lopullisesti ollut 1 päivänä tammikuuta 1993, ja

⁽¹⁾ EYVL N:o C 53, 28.2.1992, s. 8

⁽²⁾ EYVL N:o C 176, 13.7.1992, s. 31

⁽³⁾ EYVL N:o C 223, 31.8.1992, s. 10

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 144, 2.6.1981, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 945/87 (EYVL N:o L 90, 2.4.1987, s. 3).

- mainitun päivämäärän jälkeen sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jonka alueella tämä kulttuuriesine on sen jälkeen, kun se on laillisesti ja lopullisesti siirretty toisesta jäsenvaltiosta tai tuotu kolmannelta maasta taikka jälleentuotu kolmannelta maasta sen jälkeen, kun se on laillisesti siirretty jostakin jäsenvaltiosta kyseiseen kolmanteen maahan.

Jäsenvaltio, joka ensimmäisen kohdan ensimmäisen ja toisen luetelmakohdan mukaan on toimivaltainen, voi kuitenkin olla vaatimatta vientilupaa liitteessä olevan A.1 luokan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitetuista kulttuuriesineistä, jos niiden arkeologinen tai tieteellinen merkitys on vähäinen, ne eivät ole välittömästi peräisin jonkin jäsenvaltion kaivauksista, löydöistä tai arkeologisilta paikoilta ja ne ovat laillisesti markkinoilla, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 kohdan soveltamista.

Vientilupa voidaan evätä tätä asetusta sovellettaessa, jos kyseisen jäsenvaltion taiteellisten, historiallisten tai arkeologisten kansallisaarteiden suojelemiseksi annettu lainsäädäntö koskee kyseisiä kulttuuriesineitä.

Tarvittaessa ensimmäisen kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetun viranomaisen on oltava yhteydessä sen jäsenvaltion toimivaltaisiin viranomaisiin, josta kyseinen kulttuuriesine on peräisin, ja varsinkin jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta 15 päivänä maaliskuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/7/ETY tarkoitettuihin toimivaltaisiin viranomaisiin.

- Vientilupa on voimassa koko yhteisössä.
- Sellaisten taiteellisten, historiallisten tai arkeologisten kansallisaarteiden suorassa viennissä yhteisön tullialueelta, jotka eivät ole tässä asetuksessa tarkoitettuja kulttuuriesineitä, sovelletaan viejänä toimivan jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan säännösten soveltamista.

3 artikla

- Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedoksi luettelo viranomaisista, jotka ovat toimivaltaisia antamaan kulttuuriesineiden vientilupia.
- Komissio julkaisee tämän viranomaisten luettelon sekä kaikki sen muutokset *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa.

4 artikla

Vientilupa esitetään vienti-ilmoituksen tueksi kyseisen ilmoituksen vastaanottavassa toimivaltaisessa tullitoimipaikassa vientiä koskevia tullimuodollisuuksia suoritettaessa.

5 artikla

- Jäsenvaltiot voivat rajoittaa kulttuuriesineiden vientimuodollisuuksien suorittamisesta vastaavien toimivaltaisten tullitoimipaikkojen lukumäärää.
- Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät 1 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta, on annettava komissiolle tieto asianmukaisin valtuuksin toimivista tullitoimipaikoista.

Komissio julkaisee nämä tiedot *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa.

II OSASTO

Hallinnollinen yhteistyö

6 artikla

Tätä asetusta sovellettaessa noudatetaan soveltuvin osin asetuksen (ETY) N:o 1468/81 säännöksiä ja erityisesti tietojen luottamuksellisuutta koskevia säännöksiä.

Ensimmäisessä kohdassa säädetyn yhteistyön lisäksi jäsenvaltioiden on toteutettava keskinäisissä suhteissaan kaikki tarvittavat toimenpiteet yhteistyön toteuttamiseksi tulliviranomaisten ja direktiivin 93/7/ETY 4 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten välille.

III OSASTO

Yleiset säännökset ja loppusäännökset

7 artikla

Tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat, erityisesti käytettävää lomaketta (esimerkiksi sen mallia ja teknisiä ominaisuuksia) koskevat säännökset annetaan 8 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

8 artikla

- Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

Komitea tutkii kaikki tämän asetuksen soveltamista koskevat kysymykset, jotka komitean puheenjohtaja saattaa käsiteltäväksi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.

Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komission on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on määrättävä seuraamukset tämän asetuksen säännösten rikkomisesta. Seuraamusten on oltava riittävät edistämään näiden säännösten noudattamista.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä joulukuuta 1992.

10 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tieto tämän asetuksen nojalla toteutettavista toimenpiteistä.

Komissio toimittaa nämä tiedot muille jäsenvaltioille.

Komissio antaa joka kolmas vuosi Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta.

Neuvosto tarkastelee tämän asetuksen tehokkuutta uudelleen kolmen vuoden soveltamisen jälkeen ja tekee tarvittavat muutokset komission ehdotuksesta.

Joka tapauksessa neuvosto tutkii komission ehdotuksesta joka kolmas vuosi ja tarvittaessa saattaa ajan tasalle liitteessä tarkoitettujen rahamäärät yhteisön taloudellisten ja rahapoliittisten indikaattorien mukaisesti.

11 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun direktiivi 93/7/ETY on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

W. WALDEGRAVE

LIITE

ASETUKSEN 1 ARTIKLASSA TARKOITETTujen KULTTUURIESINEIDEN LUOKAT

A.	1.	Arkeologiset esineet, jotka ovat yli 100 vuotta vanhoja ja jotka ovat peräisin:	
		— maalla ja veden alla tehdyistä kaivauksista ja löydöistä	9705 00 00
		— arkeologisilta paikoilta	9706 00 00
		— arkeologisista kokoelmista	
	2.	Taiteellisiin, historiallisiin tai uskonnollisiin monumentteihin olennaisena osana kuuluvat osat, jotka on saatu niitä hajottamalla ja jotka ovat yli 100 vuotta vanhoja	9705 00 00 9706 00 00
	3.	Taulut ja maalaukset, jotka on tehty kokonaan käsin käyttäen mitä tahansa välinettä tai ainetta ⁽¹⁾	9701
	4.	Mosaiikit, jotka eivät kuulu A.1 ja A.2 luokkaan, sekä piirustukset, jotka on tehty kokonaan käsin käyttäen mitä tahansa välinettä tai ainetta ⁽¹⁾	9701 6914
	5.	Alkuperäiset kaiverrukset, painotyöt, serigrafiat ja litografiat ja niiden matriisit sekä alkuperäiset julisteet ⁽¹⁾	ryhmä 49 9702 00 00 8442 50 99
	6.	Alkuperäiset patsaat ja veistokset ja niistä alkuperäistä menetelmää käyttäen tehdyt jäljennökset ⁽¹⁾ , lukuun ottamatta A.1 luokkaan kuuluvia	9703 00 00
	7.	Valokuvat, filmit ja niiden negatiivit ⁽¹⁾	3704 3705 3706 4911 91 80
	8.	Inkunaabelit ja käsikirjoitukset, joihin kuuluvat maantieteelliset kartat ja musiikkisävellykset, joko yksittäin tai kokoelmina ⁽¹⁾	9702 00 00 9706 00 00 4901 10 00 4901 99 00 4904 00 00 4905 91 00 4905 99 00 4906 00 00
	9.	Kirjat, yli 100 vuotta vanhat, yksittäin tai kokoelmina	9705 00 00 9706 00 00
	10.	Painetut maantieteelliset kartat, yli 200 vuotta vanhat	9706 00 00
	11.	Kaikenlaiset arkistot, joihin kuuluu yli 50 vuotta vanhoja osia ja jotka on tehty millä välineellä tahansa	3704 3705 3706 4901 4906 9705 00 00 9706 00 00
	12.	a) Kokoelmat ⁽²⁾ ja eläintieteellisten, kasvitieteellisten, mineralogisten ja anatomisten kokoelmien näytekappaleet	9705 00 00
		b) Kokoelmat ⁽²⁾ , jotka ovat historiallisesti, paleontologisesti, etnografisesti tai numismaattisesti kiinnostavia	9705 00 00
	13.	Kulkuneuvot, yli 75 vuotta vanhat	9705 00 00 ryhmä 86–89

⁽¹⁾ Yli 50 vuotta vanhat eivät kuulu tekijöilleen.

⁽²⁾ Kuten tuomioistuim määritteli asiaa 252/84 koskevassa tuomiossa:

”Kokoelmaesineet, joita tarkoitetaan yhteisen tullitariffin nimikkeessä 9705, ovat esineitä, joilla on vaadittavat ominaisuudet kokoelmaan hyväksymistä varten, eli esineet, jotka ovat suhteellisen harvinaisia, joita ei käytetä tavanomaisesti alkuperäiseen tarkoitukseensa, jotka kuuluvat samantapaisten käyttöesineiden kaupasta erillisen kaupankäynnin piiriin ja joiden arvo on korkea.”

14.	Muut antiikkiesineet, jotka eivät kuulu A.1–A.13 luokkaan ja jotka ovat:	
a)	50–100 vuotta vanhoja:	
	— lelut ja pelit	ryhmä 95
	— lasiesineet	7013
	— kulta- ja hopeasepänteokset	7114
	— huonekalut	ryhmä 94
	— optiset, valokuvaus- ja elokuvakojeet ja -laitteet	ryhmä 90
	— soittimet	ryhmä 92
	— kellot	ryhmä 91
	— puusta valmistetut tavarat	ryhmä 44
	— keraamiset tuotteet	ryhmä 69
	— kuvakudokset	5805 00 00
	— matot	ryhmä 57
	— paperitapetit	4814
	— aseet	ryhmä 93
b)	yli 100 vuotta vanhoja	9706 00 00

Tätä asetusta sovelletaan A.1–A.14 luokkaan kuuluviin kulttuuriesineisiin ainoastaan, jos niiden arvo on yhtä suuri tai suurempi kuin B kohdassa tarkoitettu rahallinen kynnyks.

B. Rahallinen kynnyks, jota sovelletaan tiettyihin A kohdassa tarkoitettuihin luokkiin (ecuina):

Arvo: 0 (nolla)

- 1 (arkeologiset esineet)
- 2 (osiin hajotetut monumentit)
- 8 (inkunaabelit ja käsikirjoitukset)
- 11 (arkistot)

15 000

- 4 (mosaiikit ja piirustukset)
- 5 (kaiverrukset)
- 7 (valokuvat)
- 10 (painetut maantieteelliset kartat)

50 000

- 6 (patsaat)
- 9 (kirjat)
- 12 (kokoelmat)
- 13 (kulkuneuvot)
- 14 (kaikki muut esineet)

150 000

- 3 (taulut)

Rahalliseen arvoon liittyvien edellytysten täyttyminen on arvioitava vientilupahakemusta tehtäessä. Rahallinen arvo on kulttuuriesineen arvo tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa jäsenvaltiossa.

Liitteessä ecuina ilmaistut arvot muunnetaan kansalliseksi valuutaksi 1 päivänä tammikuuta 1993.